

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:
 Pe un an 100 Lei
 Pe jumătate de an 50 „
 Pe un pătrar de an 25 „
 Un număr 2 Lei.
 Pentru străinătate pe un an . . . 150 Lei.

Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:
 Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei

Din cuvintele scripturii.

„Învățătura strică sărăcia și ocară și cel ce ține seamă de muștrare va fi mărit.”

(Proverbi 13, 9)

Unele dintre nenumăratele cuvinte ale scripturii, cari se potrivesc cu osebire pentru vremea de azi, sunt cele ce voim să explicăm aci.

Lumea se plânge de sărăcie și neajunsuri. Cei ce nu au, ocărăsc pe cei ce au.

Cei ce sunt sus puși sunt de multe ori huluiți în loc de a fi măriți.

Lesne de înțeles de ce așa. Dar ca să înțelegi trebuie să gândești. Și când te adâncești în cele ce se petrec în lume, îndată vezi că sărăcia, ocară și hula ce ne sunt tuturor tovarăși, își au pricina în lipsa de învățatură.

Cel ce a pus aceste cuvinte în cartea sfântă a fost cu adevărat inspirat de Dumnezeu. Altfel nu alegea din viața oamenilor așa adânci și neprețuite ziceri.

Tot ce găsim în cartea sfântă sub numele de proverbi este luat din ceea ce a trăit și au oamenii în viața lor, în scurgerea atâtor veacuri. Nu sunt dar vorbe goale, ci sunt idei și învățături trăite. Vieța le-a găsit bune și adevărate. Autorul luminat de Duhul dumnezeesc le-a trecut la veșnicie prin punerea lor în cartea sfântă.

Învățătura strică, adică gonește, înlătură sărăcia și ocară. Așa zice proverbul.

Este oare adevărat? Netăgăduit că da. N'ași putea pune aci toate cazurile din viața noastră, în care se poate aplica această zicere. Este destul să se gândească fiecare om că numai căr-

turarul învățat, meșteșugarul iscusit câștigă cele ce trebuie pentru viață și chiar se îmbogățește.

Și mai mult încă. Ori cât de bun cărturar și mare învățat ar fi cineva, ori cât de iscusit meșteșugar ar fi și ori cât ar câștiga prin muncă și trudă, dacă nu țin socoteală de învățatură tot săraci rămân și de ocară au parte.

Deci dacă vrea cineva să nu fie sărac și să nu fie de ocară, să nu desprețuiască învățătura și pentru a gonii sărăcia și pentru a păstra bogăția este nevoie de învățatură.

Muncitorii noștri de toate felurile fug dela Biserica și nu vor să asculte învățăturile ei. Din potrivă ei dau ajutor foarte mare să se răspândească în țara noastră tot felul de idei nu numai neadevărate, dar cu desăvârșire păgubitoare și distrugătoare de suflet. Mai zilele trecute, într-o broșură, ce mi-s'a trimes, am citit atâtea minciuni și neadevăruri că m'am întrebat dacă autorul ca și traducătorul broșurii sunt oameni cu mintea întregă. Și aceștia se numesc și se arată lumii ca apărători ai muncitorilor. Muncitorii tipografi culeg și tipăresc gratis asemenea cărți primejdioase. Dând însă ajutor răspândirii unor asemenea broșuri, pline de minciuni, fac o crimă.

Omoară sufletele multora. Dacă nu le este milă de alții să le fie cel puțin milă de copiii lor și de neamul lor.

De ce nu dau ajutor să se traducă din limbile streine cărți și idei sanatoase, folositoare tuturor.

De ce se traduc și se răspândesc numai lucruri rele și păgubitoare?

Au cercetat oamenii noștri învățăturile cărții sfinte și s'au încredințat că sunt rele? Nicidecum. Ei nu le cunosc. Dacă le-ar cunoaște ar vedea că sunt cele mai bune pentru viață.

Dar ce pare curios și neînțeles este, că nici nu vor să le cunoască și de aceea cred tot ce le spune unul sau altul, de și nu le spun de cât minciuni și lucruri păgubitoare.

Sărăcia și ocară nu se depărtează prin povește și învățături rele. Aceasta o știe fiecare. Și cel ce spunea: fi cinstit, și cel ce zice: fi pungaș, hoț, tot învățătură dă. Dar este prea lesne de înțeles care este cea bună prin care poți înlătura și sărăcia și ocară. Pungășind și hoțind poți înlătura sărăcia, dar nu și ocară. Învățătura bună însă înlătura și sărăcia și ocară. Și această învățătură o găsești în Biserică, în scriptură.

Nu crezi aceasta creștine? Dacă nu crezi, fi bun și cercetează cu amănuntul viața ce trăiești și sunt sigur că te vei încredința de adevărul ce-l grăește cartea sfântă.

Să nu se supere nimeni că noi neconțenim îndrumăm, muștrăm pe creștini! Nu facem aceasta numai pentru binele nostru, ci pentru binele altora.

Scriptura mai zice: Cel ce ține muștrare va fi mărit. Ori ce om vrea ca el și copiii lui să fie măriți. De aceea cel cuminte ascultă muștrarea când a greșit și el la rândul lui muștră pe copiii lui, când acești apucă drumuri greșite.

Noi nu facem altceva decât ce face fiecare cu copiii lui. Ii muștră ca să meargă pe căi bune, să ajungă mari și să fie măriți. Și noi vrem ca toți creștinii să fie măriți pentru faptele lor și așa și țara noastră să fie mărită. Sărăcia să ne părăsească și ocară să nu ne însoțească.

De aceea strigăm cu glas tare bogatului ca și săracului, cătră orice creștin, "cuvintele cărții sfinte: „Învățătura strică sărăcia și ocară și cel ce ține seamă de muștrare, va fi mărit“. Să nu se ia după învățături rele, căci acelea duc la rău.

De atâția ani lumea vede, simte, că cea mai bună învățătură este a cărții sfinte. Cei ce trăesc după poveștele Bisericii ajung zile multe și dovedesc prin viața lor, că este adevărat și sfânt ce învață Biserică. Atunci în zilele grele ale veacurilor de azi, de ce ne luăm după învățăturile nebunilor?

Pr. Popescu Mălăești.

Impărăția lui Dumnezeu.

De: Preotul Romulus Novacoviciu.
(Continuare)

Am putea cită încă multe nume celebre din lumea filosofilor și a pedagogilor, ca să arătăm până la evidență imperativul categoric al căinții și trebuința neapărată de a ne întâlni cu toții în sublimul scaun al mărturisirii, pentru a ne regăsi pe noi înșine, pentru a ne reculege sufletește, pentru a ne prinde, prin urmare, partea cea bună a ființii noastre, care din ce în ce se simte tot mai mult încătușată în zgomotul infernal al lumii noastre moderne, a acelei lume, care pierzându-și echilibrul sufletesc, cunoaște numai o lege, legea folosului și se doarește mai mult după mărirea lumească, decât a lui Dumnezeu, mai mult după plăceri trupești, decât sufletești, mai mult după comori lumești, decât spirituale. Celui cinstit în cugetare și'n simțire însă îi va ajunge și atât.

Ci pe noi ne împinge o pornire nestăvilită a sufletului nostru, ca să stăruim în deosebi asupra accentuării necesității ca toți judecătorii, fără deosebire, să se aproprie de scaunul mărturisirii, ajutându-ne pe noi, duhovnicii, în opera noastră uriașă de trezire, de spălare, de luminare, de intensificare și spiritualizare a conștiinței omenești. Caci noi îndrăznim să afirmăm, că fără această conștiință spălată, luminată, spiritualizată, deșteaptă, ageră, ideală, sau oricum am caracteriza-o, fără acest glas limpede al lui Dumnezeu în noi, nu există dreptate, nu este justiție, nu se poate distribui dreptatea și dreptul în mod obiectiv și imparțial, nu poate fi vorba de pronunțarea unor sentințe echitabile, bazate pe cunoașterea obiectivă și nepărtinitoare a realității tuturor circumstanțelor.

Un judecător, care se entuziasmează de înalta-i menire, care dorește ca sentințele pronunțate de dânsul să rezulte din cunoașterea adevărată, sinceră și completă a mărturisirii unor conștiințe luminate de duhul adevărului, un judecător, care vrea să fie un sincer și un adevărat distribuitor al dreptului și al dreptății, sau, exprimându-ne în termeni juridici, un judecător care dorește să administreze probele cu folos și demnitate, un astfel de judecător va trebui să înțeleagă că fără o educație a conștiinții, făcută și'n scaunul mărturisirii, fără o credință

într'o ordine morală superioară, infalibilă, fără o încredințare, că deasupra noastră planează un Dumnezeu, un judecător suprem, o sancțiune divină, nu poate să fie o distribuie de drept și dreptate în lume, chiar dacă acest judecător ar fi cunoscătorul cel mai profund al tuturor Jégiuirilor omenești.

Fără o conștiință educată în duhul adevărului și al dreptății evanghelice nu există adevărată justiție pe pământ. Această conștiință însă se luminează, se spiritualizează mai ales în scaunul mărturisirii, iar prin această strădanie a noastră dovedită în scaunul mărturisirii, noi, duhovnicii, devenim cei mai sinceri prieteni ai judecătorilor, ajutându-i în frumoasa, dar greaua lor chemare de împărțitori ai dreptului și al dreptății.

În felul acesta noi duhovnicii, prindem putere de contact cu judecătorii, contribuind în sfera noastră de activitate la înstăpânirea în lume a dreptății universale, a împărăției lui Dumnezeu. — Căci noi duhovnicii nu numai de pe amvon, ci și'n scaunul mărturisirii mereu trebuie să accentuăm cuvintele evanghelice, că glasul conștiinței, luminat prin sublimitatea moralei evanghelice, este divin, este infalibil și că, prin urmare, noi, cu toții avem înalta îndatorire de a urmări acestui glas, mărturisind pe Christos, adevărul și dreptatea Lui în toate împrejurările vieții noastre, căci „Tot cela ce va mărturisi pe mine înaintea oamenilor, voi mărturisi și eu pe dânsul înaintea Tatălui meu, carele este în ceriuri. Iar cela ce se va lepăda de mine înaintea oamenilor, mă voi lepăda și eu de dânsul înaintea Tatălui meu, carele este în ceriuri“. (Mat., 10, 32—34; Marcu, 8, 38; Luca, 9, 26).

Adevărul rostit în orice împrejurare, deci și'n fața forurilor judecătorești: iată cecece mai propoveduim noi în scaunul mărturisirii credincioșilor, punându-le mereu în vedere, că pacea, liniștea, seninătatea, mântuirea sufletească numai în felul acesta ni-o putem asigura, căci: „Ce folos este omului de ar dobândi lumea toată, iar sufletul său își va pierde? Sau ce va da omul schimb pentru sufletul său? Că va să vie Fiul Omului în slava Tatălui său, cu îngerii săi, și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele lui“. (Mat. 16, 26—27; Marcu, 8, 36; Luca,

9, 25.). Iată deci, cum în scaunul mărturisirii pregătim sufletele credincioase pentru o conviețuire armonică, pentru mărturisirea adevărului aducător de dreptate, chiar dacă prin această mărturisire a adevărului am suferi noi personal, sau am pierde pe vreunul din cei mai apropiați ai noștri, căci: „Că cine vrea să-și mărturisească sufletul său, pierde-l va pe el; iar cine își va pierde sufletul său pentru mine, afla-l ve pe el“. (Mat., 16, 25; 10, 39; Luca, 17, 33; Ioan, 12, 25.). Și iarăși glăsuiește Evanghelia, „ Cela ce iubește pe tată sau pe mamă mai mult decât pe mine, nu este mie vrednic, și cela ce iubește pe fiu sau pe fiică mai mult decât pe mine, nu este mie vrednic“. (Mat., 10, 37; Luca, 14, 26.).

Iată deci, cum luminăm noi sistematic conștiința, dând prin aceasta luminare ajutorul cel mai puternic judecătorilor, ca prin administrarea probelor să profite într'adevăr de lumina adevărului. Căci noi mereu trebuie să accentuăm adevărul vecinic al moralei evanghelice, în înțelesul cărora toate faptele noastre vor trebui să-și primească răsplata, sau cum se zice, sancțiunea cuvenită. Această sancțiune divină, care răsplătește fiecăruia după merit, va restabili echilibrul moral. Fără această credință într'o sancțiune divină nu poate să existe nici vieță morală, dar nici justiție, nici distribuie a vreunei dreptăți. Morala filosofică cu toate sistemele ei, morala naturală, etc., nu-și pot avea rațiunea de a fi, nu-și pot avea eficacitatea practică, deoarece nu pot da un răspuns mulțumitor la întrebarea, cum stăm cu sancțiunea, precum nu pot să ne răspundă nici la celelalte întrebări, pe care de altfel trebuie să le rezolve orice morală, și anume: care este criteriul moral, fundamentul moral, și cum stăm cu responsabilitatea morală?

Tocmai pentru aceste considerațiuni se impune acestor judecători, în mod imperios, înalta îndatorire de a-și frânge genunchele în scaunul mărturisirii, întărind astfel în popor credința într'o ordine morală divină, într'o sancțiune dumnezească, de care nimeni nu poate scăpa, chiar dacă a reușit să-și adoarmă conștiința, sau a scăpat de pedeapsa lumească.

(Urmează.)

DIN VIENA

Un an dela moartea generalului Alex. Lupu.

În cimitirul central din Viena, își doarme somnul de veci cel mai distins suflet românesc, pe care pompa austriacă dela curtea imperială nu l-a alterat, nu l-a cucerit.

Cu credință nestrămutată în steaua, ce va răsări odată pe cerul neamurilor robite, a muncit în tăcere și uneori pe ascuns, ocrotind tinerimea română din Bănat și Ardeal, care își urmă studiile la Viena.

Crescut și trăit în frica de Dumnezeu, generalul Alex. Lupu a lucrat în Viena la întemeierea unui locaș de închinare pe seama Românilor. Modesta capelă din I. Löwelstrasse 8, sfințită în 1907, este rezultatul iubirii sale fără margini față de biserică, ce a păstrat cu sfințenie un neam întreg și l-a dus la liman după secole de suferințe, cari oțolesc, dar nu distrug tăria convingerii în nădejdea învierii.

Glasul său de apostol a fost ascultat și Români: ofițeri în fosta armată austriacă, alți diferiți funcționari civili și meseriași au pus bazele unei societăți cu nobilul scop de a zidi o biserică românească în Viena, cu o parohie, care să funcționeze conform statutului Șagunian.

Parohia s'a înființat, clădirea măreață visată de veteranul general însă încă nu există; și azi după 8 ani dela închiegarea tuturor Românilor într'un stat unitar și bogat, visul generalului se lasă mai departe de cătră generația română rămasă în pământul străin. Visul va rămâne tot vis, fiindcă Țara românească nu dispune de bani pentru... asemenea scopuri.

Gazetele din Viena, acum un an, scriau despre moartea unui „Heimatsloser General“, dar nu eră adevărat, căci generalul avea patrie, doar optase pentru cetățenia română.

În anul Domnului 1925 însă după un morb numai de 8 zile s'a stins ca o lumânare la adierea lină a unui vânt de seară, într'o lună cu zile calde de vară.

În Dumineca de 1 August a. c. în capela română din Viena s'a făcut parastas pentru odihna fostului președinte, apoi președinte de onoare a parohiei române.

Rămâne pitată și părăsită de toată lumea consoarta generalului, Dna Blanca, româncă adevărată ca și decedatul, — așteptând îndurarea celui de sus, ca s'o mute mai curând lângă iubitul său soț, îngropat în haine civile cu tricolorul românesc pe piept.

p. M.

AD AQUAS

de: prof. Iuliu Vuia, din „Monografia județului Căraș-Severin“, ce va apare în curând.

Împăratul Justinian ridică locul nașterii sale, Prima Justiniana, la demnitatea primațială, dându-i jurisdicțiune peste provinciile: Dardania, Macedonia secunda, Moesia secunda, Panonia secunda, Dacia Mediterană și ripensă și peste celelalte din stânga Dunării, adică a Daciei traiane „fiindcă cu ajutorul lui Dumnezeu republica noastră s'a mărit întru atât, încât ambele maluri ale Dunării sunt populate cu cetățile noastre“¹⁾.

Dispoziția luată de Justinian la 535 prin nuvela XI relativ la Primatul Iustiniana Prima, este de mare importanță pentru biserică ort. din Bănat. În această nuvelă se ordonează, ca episcopul Ad aquas să fie instituit prin Arhiepiscopul din Iustiniana Prima: „Sed in Aquis, que est provincia Daciae ripensis, ordinari volumus a tua Sanctitate Episcopum, ut non in posterum sub Meridiano Tharaciae oppidu Episcopo sit constituta, sed Meridianus quidem marcat in Meridiano nulla communionem cum Aquis seroanda Aquensis antem Episcopus habeat praefatum civitatem et omnia eius castella et territoria et ecclesias, ut possit Bonosiacorum scelus es ea civitate et terra repellere et in orthodoxam fidem transformare“²⁾. Sub *Ad aquas* s'a înțeles colonia romană dela Mehadia.

În timpurile vechi eră aici un izvor puternic de apă caldă. Cele mai multe izvoare calde ale Băilor Herculanene izvoresc din partea Mehadii, de aici numirea localității de Ad aquas.

Unii scriitori susțin, că această episcopie a asistat aievea cu acelaș nume în Mehadia³⁾.

În amintirea populației trăiește vie tradiția, că în vechime a fost aici o episcopie arătând temelile unei zidiri vechi păstrate la „Băcșănești“, deci episcopia „in Aquis“, amintită în nuvela XI a împăr. Justinian a fost la Mehadia, fiind prima și singura episcopie cunoscută pe teritoriul Daciei traiane. Aici s'a înființat prin Nicolau prima mănăstire cunoscută dela Români și aici pare a fi fost și sediul mitropoliei Severinului de mai târziu.

Aquae latin s'a schimbat sub influința slavă în *Vodița*, cum s'a prefăcut și Tibiscum în Jupa.

Vladislav Vodă învingând pe reg. Ludovic cel Mare și câștigând Bănatul Severinului a organizat pentru provincia aceasta o mitropolie nouă la 1370 cu învoirea patriarhului din Constantinopol.⁴⁾

În Iulie 1389 aflăm pe Atanasie I ca mitropolit al Severinului, subsemnând împreună cu Antim un act al sinodului patriarhal.

Bănatul Severinului cuprindea teritoriu din Muntenia, precum și Severinul Bănatului, astfel că sediul nu se poate considera orașul Turn Severin, ci mănăstirea *Vodița*.

În actele patriarhale se numește mitropolie „Ton

¹⁾ Magazinul istoric pentru Dacia III p. 104.

²⁾ Magazinul istoric II p. 106—107.

³⁾ Vezi scrierile lui Grisellini, Fessler, Pesty, Dr. G. Popoviciu.

⁴⁾ Hasdeu Radu Negru p. CCXXXI.

Ungro-vlachias tes Lata ton Severinon⁶⁾. Toate aceste dovedesc că mitropolia era lângă Severin și nu cu sediul în orașul Severin.

În veacul al IV cunoaștem un episcop al Mehădiei Ad Aquas, apoi faptul că Ignatie purta în 1646 titlul de „Archiepiscopul Râmnicului și a toatei Mehădiei” „Ignatie mlstiu (milostim) Bjim (Bojim) arhiepiscop Râmneschii (Râmniceschii) ivseca Mehădiae⁶⁾”

La 1719 Episcopul Râmnicului Damaschin Dascălul, care avea rangul de *Mitropolit* împreună cu un teritor estins „de care s'a ținut odată și episcopul Mehădiei”, protestează ca episcopia Râmnicului să fie subordonată alteia având supus sieși pe *episcopul Mehădiei* „Et sub Metropolitae huius dependentia episcopus etiam Mehădiensis erat ante quam Turcae regnum hoc occupassent quo occupato episcopatus ille sublatus est”.

Episcopul Inochentie al Râmnicului se întitulează pe Catavasierul tipărit la 1734 „Episcop al Râmnicului și exarh al Severinului și a toată Mehădia”.

ȘTIRI

Sanctitatea Sa Patriarhul Miron va face în luna Septembrie a. c. o călătorie la locurile sfinte, întorcând vizita Patriarhului din Ierusalim.

Data Sărbătorii Paștilor în 1927. Sfântul Sinod al sfintei biserici autocefale ortodoxe-române a decis, ca: până se va hotărî definitiv data sărbătorii Sfințelor Paști în cadrele calendarului îndreptat, se fixează pentru anul viitor 1927, Duminecă 24 Aprilie.

Echipe misionare. La inițiativa dlui Nichifor Crainic, secretar general la Ministerul Cultelor, s'a hotărât organizarea de echipe de studenți teologi, cari să plece în propagandă misionară religioasă, îndeosebi pentru combaterea sectelor. Până acum s'au format două echipe, cari vor munci, una în eparhia Aradului și cealaltă în eparhia Hotinului.

Protestanții, în urma unei hotărâri luate de Vatican, nu se mai primesc în audiență la Papa, deoarece nu voiesc să îngenunche în fața capului bisericii romano-catolice.

Statutele fondului preoțesc de ajutorare și de pensiune al eparhiei ort. rom. a Caransebeșului, votate în ședința consistorială, ținută în 24 Aprilie 1925 cuprind dispoziția, că membrii fondului vechiu de ajutorare, care sunt în restanță cu taxele, le vor achita în curs de doi ani, împreună cu interese de 6%, căci alt-

fel văduvele și orfanii lor n'au nici un drept pe baza statutelor vechi și se socotesc, ca și când ar fi intrat în serviciu numai cu data de 1 Aprilie 1921, de când li-s'a reținut taxa de 10% la acest fond. Văduvele și orfanii membrilor vechiului fond, cari sunt în regulă cu taxele după acel fond și cei ce plătesc restanțele împreună cu interesele până în doi ani primesc un ajutor, respective pensiune combinată și anume: pentru timpul până la 1 Aprilie 1921 primesc ajutorul, ce li-se cuvine după statutele vechi; plus adausele revocabile, votate de Sinodul eparhial, iar pe timpul servit după 1 Aprilie 1921 procentele după anii serviți de atunci încoaci și stabilite în statutele cele noi.

Noul spor la salariul preoților. Aflăm, că noul spor la salariul preoților se prezintă astfel: preoții sistemizați cu 4 gradații vor primi Lei 905, cu 3 gradații Lei 840, cu 2 gradații Lei 705, fără gradații 455, iar preoții cu calificare inferioară Lei 120. Tabloul, după care se vor compune statutele cu noul spor n'a sosit încă la Consistoriul eparhial.

Arendașii restanțieri se provoacă pe calea aceasta, ca fără mai departe zăbavă, să-și achite arenda restantă, ce au să o plătească pentru sesiunile parohiale reduse și vacante, căci la din contra vor fi expuși la neplăcerile împreunate cu încasarea, ce se face pe cale de execuție judecătorească.

CONCURSE.

Se escrie concurs pentru întregirea postului de capelan temporal cu drept de succesiune la parohia de cl. II., pe lângă octogenarul preot Simeon Ciulin din Răcăjdia, protopresbiteratul *Bisericii-Albe*, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”.

Emolumentele:

1. $\frac{1}{3}$ din sesiunea parohială de 30 jugere și anume: dela „Oberland” 8 jug. și dela „Gaiu Encii” 2 jug.

2. $\frac{1}{3}$ din stola uzitată.

De locuință se va îngriji alesul capelan.

Dările le va plăti capelanul în proporția venitelor.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiți a-și înainta cererile de concurs adresate comitetului parohial din Răcăjdia P. O. oficiu protopresbiteral în Răcăjdia, având a se prezenta în sf. biserică cu 8 zile înainte de alegere, cu aprobarea protopresbiterului tractual, pentru a-și dovedi aptitudinile în cântare și oratorie.

Răcăjdia, din ședința extraordinară a comitetului parohial, ținută la 10 Maiu 1926.

Nicolae Goian 3—3

Gheorghe Guga

preș. com. par.

not. com. par.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral,

⁵⁾ Miklosich Acta patriarchatus Const. t. II p. 312.

⁶⁾ Biserica ortodoxă 1884 p. 243.

Pe baza ordinațiunii Venerabilului Consistor diecezan, din 28 Aprilie 1926 Nr. 1495 B. ex 1926, se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh în parohia vacantă de cl. III. din comuna *Verendiu*, protopresbiteratul Mehadia, cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială constatătoare din 32 jug.; dările le solvește preotul ales.
2. Salar anual 200 Lei, ajutor de scumpete 1800 Lei dela cult.
3. Casa parohială și dependințele necesare cu grădini în natură.
4. Taxele uzitate.

Doritorii de a ocupa acest post să-și înainteze petițiile Prea On. oficiu Protopresbiteral din Mehadia, având a se prezenta în sfânta biserică într'o Duminică sau sârbătoare spre a-și arăta desteritatea în cântări și oratorie, dar nici de cum în ziua de alegere

Verendiu, din ședința comitetului parohial ținută la 29 Iunie 1926.

Iosim Munteanu

preș. com. paroh. 3—3

Martin Velescu

not. com. paroh.

În conțelegere cu mine: **Ioan Pepa** protopresbiter.

* * *

Pentru ocuparea postului de paroh la parohia de cl. I. din *Docnecea* protopopiatul Bocșa montană să publică din nou concurs cu termen de recurgere de 30 zile socotite dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumentele:

1. Patru jug. pământ arabil cl. I.
2. Dela societatea U. D. R. 1500 Lei lunar și accesoriile retractabile.
3. Dela societatea U. D. R. 40 metri lemne aduși la locuință.
4. Locuință în casa sf. biserici constatătoare din: 2 camere, anticameră, bucătărie, cameră de bucate.
5. Stola uzitată.

Doritorii de a ocupa acest post să binevoiască a se prezenta în una din Dumineci sau sârbători în sf. biserică spre a-și dovedi desteritatea în oratorie și cântarea bisericască. Recursele se vor trimite ajustate în regulă oficiului protopopesc din Bocșa montană.

Intrucât nu se vor prezenta candidați cu cvalificație pentru parohii de cl. I. se vor admite și concurenți cu cvalificațiune pentru parohii de cl. II.

Docnecea, 6 Iunie 1926.

Petru Muntean

preș. com. par. 3—3

Nicolae Stoica

not. com. par.

Nr. 63 ex. 1926.

De acord cu mine: **Mihail Gașpar** protopresbiter.

BIBLIOGRAFIE

Demascarea Bapțiștilor. În editura tipografiei diecezane ort. rom. din Arad a apărut „*Combaterea catechismului bapțiștilor*“ de P. S. Sa Episcopul Aradului, *Dr. Grigore Gh. Comșa*. Biblioteca „*Semănătorul*“ Nr. 172. Prețul 5 Lei.

Specialistul eminent al Bisericii noastre în materie de secte P. S. Sa Episcopul *Grigorie* al Aradului, urmărește pas cu pas acțiunea distrugătoare a sectarilor. Din peana iscusită a P. S. Sale au apărut până acum o serie de lucrări și de neprețuit folos în lupta Bisericii contra sectelor. Prin lucrarea sa cea mai nouă „*Combaterea catechismului bapțiștilor*“ secta cea mai numeroasă primește o lovitură aplicată din plin, sub care vor trosni din temelii capiștile susținute de valuta forte de peste ocean. Care suflet de bună credință se va mai lăsa amăgit de bapțiști dacă va vedea că acești anarhici religioși *au furat* chiar „*Crezul*“ Bisericii noastre.

Fiecare capitol din „*Combatere*“ este câte o demascare a bapțiștilor. Rând pe rând sunt scoase la lumina zilei contrazicerile fundamentale din mărturisirea lor de credință, care se dovedește că este conglomerat de ciudățenii și imposibilități religioase.

Nr. 13 Inst. teologic

Anul școlar 1926/27.

Comunicat oficial.

Se aduce la cunoștința elevilor Institutului teologic diecezan ort. rom. din Caransebeș, că înscrierile (înmatriculările) la Institut se fac anul acesta în zilele de 20—22 Septemvrie. Asupra cazurilor de întârziere decide numai Venerabilul Consistor diecezan. La înscriere se solvesc:

1. Didactru	300 Lei
2. Pentru Soc. de lectură „Ioan Popasu“	30 „
3. „ „Fondul de excursii“	50 „
4. „ baie	50 „
5. „ mobilier (interniștii)	100 „
6. „ „Carnete de identitate“ (elevii cursului I)	20 „

Tot în zilele sus numite se țin examenele de corigență, de diferență și particulare. În 23 Septemvrie încep prelegerile.

Toți elevii, ai căror părinți nu locuiesc în Caransebeș, au întreținerea în Internatul teologic. Taxa anuală pentru Internat, ce după împrejurări se poate majora, este de 10.000 Lei pe întreg anul școlar și se plătește anticipativ în

patru rate de câte 2500 Lei și anume: rata primă la înscriere, rata a doua până în 15 Noembrie a. c., rata a treia până în 31 Ianuarie 1927 și rata a patra până în 15 Aprilie 1927.

De hainele de pat, de îmbrăcăminte, de rufărie și de spălatul (curățitul) lor îngrijesc elevii. Tot așa de tacâmurile trebuincioase la intrarea în Internat.

Elevii restanțieri la Internat, la Fondul de excursii etc. trebuie să-și achite datoriile înainte de înscriere.

Elevii din anul trecut, cari continuă studiile la Institutul nostru, au să se conformeze §-lui 14 din Regulamentul Institutului.

Onorata Preoțime parohială este cu onoare rugată să facă cunoscut elevilor teologi din parohiile sale acest comunicat.

Caransebeș, la 14 August, 1926.

Direcțiunea Institutului.

Nr. 718 ex 1925 | 1926.

Convocare.

Comitetul Școlar de pe lângă Școala Normală de băeți din Caransebeș prin aceasta convoacă

Adunarea generală ordinară

pe ziua de 22 August 1926 la orele 11 a. m. în biroul Direcțiunii școlii, la care membrii Comunității Școlare cu onoare sunt rugați a lua parte.

Intrucât la această adunare nu se va întruni numărul reglementar al membrilor, — a doua — fără altă convocare se va ține cu orice număr de membri prezenți pe ziua de 29 August 1926 tot la orele 11 și în localul menționat.

Program :

1. Gestiunea anului 1925 și darea absolutului;
2. Aprobarea bugetului pe 1926;
3. Complectarea comitetului și a comisiei de cenzori;
4. Alegerea casierului în locul celui demisionat și trecut la altă funcțiune.

Caransebeș, la 8 August 1926.

Dr. Cornel Cornean
președinte.

Traian Țunea
secretar.

La Tipografia și Librăria Diecezană, Caransebeș

a sosit un mare transport de :

ORNATE BISERICEȘTI

CORPUL PORTĂREILOR TRIB. CARANSEBEȘ.

Nr. 132 ex 1926.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în sensul §-lui 102 art. de lege LX. din 1881 și în sensul §-lui 19 art. de lege XLI din 1908 prin această publică, că în urma decisului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 5235/1925, efectuându-se execuțiunea la 1-lea Iunie 1926 în favorul urmăritorului Dr. Iosif Horvath contra urmăritului pentru suma de 3800 Lei — bani capital și accesorii, mișcătoarele sechestrate cari s'au prețuit în 8200 Lei — b. și anume: a) trei butoaie, b) un pult, c) șase mese, d) una pendulă, e) una mașină de cusut, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Nr. 2017/926 G. a Judecătorei mixte Caransebeș pentru încassarea pretenziunii de 3800 Lei — bani capital cu 10% interese din 15 Ianuarie 1926 și speșele de 1398 Lei 60 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 27-lea August 1926 la orele 3 m. p. în comuna Caransebeș** la locuința urmăritului și toți aceia cari au voe de a cumpăra, sunt invitați cu acea observare, că mișcătoarele de sus în sensul art. de lege XL. din 1881 §-ul 107, 108 se vor vinde celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Caransebeș, la 27 Iulie 1926.

Portărel: **M. Guran**

Consistorul diecezei ortodoxe române
a Caransebeșului

c u m p ă r ă

Ceară curată
de stup.

Ofertele sunt a se adresa acestui
Consistoriu până la 31 August 1926.

Legătoria „DIECEZANA“ Caransebeș

execută tot soiul de lucrări de compactorie

Leagă cărți bisericești
în mod artistic.

Specialitate în mape de birou
în piele, mătăasă, peluche, etc.

◆
Produce ori și ce fel de
articole de galanterie.

◆
Primește bibliotecii și registre
de birou spre legare.

☛ Clinică de păpuși ☛
(Reparări de păpuși).

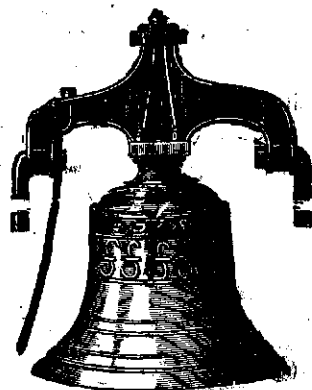
AVIZ! BCU Cluj / Central University Library Cluj AVIZ!

Avem onoare a aduce la cunoștința On. Public, că am deschis în Caransebeș, strada Lugojului Nr. 23, sub firma
INSTALAȚIILE FERRO-METALURGICE „VULCAN“

„C. ZISDA & COMP.“

O turnătorie pentru aramă și metal special ca

fosforbronz, manganbronz
electrobronz special,
aramă roșie, lagăr pentru
osii (*Wälzenlager*) de prima
calitate, șuruburi (*Druck-
mutter*), roți spirale (*Schnecken-
räder*), teascuri pentru ceară
(*Wackspresen*), cutii (*Büchsen*)
și altele.

Apoi o turnătorie de
**fer și de
clopote**
pentru biserici și parti-
culari, de orice mărime
și din orice metal, pentru
sunetul armonios al cărora
luăm deplină garanță.

Primim spre executare orice lucrări de turnătorie în baza unui desemn, ori model.
Lucrările se efectuează în termen de 48 ore, solid, pe lângă garanția cea mai mare și

☛ cu prețuri foarte estime. ☛